

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 884/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Марине Милановић, Весне Мاستиловић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Иванов, адвокат из ..., против туженог Рудник олова и цинка „ГРОТ“ ДОО Врање, Крива Феја, чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4127/2023 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4127/2023 од 21.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4127/2023 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 91/22 од 18.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати увећану зараду по основу рада ноћу за период од 01.02.2019. године до 28.02.2022. године појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке) као и накнаду штете због неискоришћеног дела годишњег одмора за 2021. године у износу од 53.760,00 динара са законском затезном каматом од 18.03.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4127/2023 од 21.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за исплату увећане зараде по основу рада ноћу за период од 01.02.2019. године до 28.02.2022. године и накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2021. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, код утврђења да је тужиоцу рад ноћу вреднован кроз основну зараду у складу са чланом 67-69. Правилника о раду који су били на снази код туженог у спорном периоду и да тужени тужиоцу није ускратио право на коришћење годишњег одмора за 2021. годину у трајању од 10 радних дана. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних односа. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 17.03.2022. године. У тужби је била означена вредност предмета спора 50.000,00 динара. Поднеском од 01.06.2023. године тужилац је објективно преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева на укупан износ од 129.452,90 динара. С обзиром на то да вредност предмета спора побијеног дела

очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, то ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић